

NETTISWINGI

SALO GOLFIN PUOLUEELLINEN ÄÄNENKANNATTAJA 1/2007

KAUSI ALKUUN JUHLAVASTI

Hyvät Salo Golfin jäsenet!

Pelikausi 2007 on käynnistynyt ja olemme päässeet jo hyvään vauhtiin. Kenttä aukaistiin pitkäperjantaina 6.4.2007. Ensimmäiset pelipäivät olivat todella tuuliset ja koleat ilmavirtausten tuodessa kylmää ilmaa pohjoisesta. Käänne parempaan tapahtui jo seuraavalla viikolla ja loppuviikosta oltiin jo lähes shortsikeleissä. Kenttä on talvehtinut hyvin. Tosin talvikin oli lyhyt ja ”kenttäystävällinen”. Poikkeuksena edellisille vuosille, niin kaikki viheriöt harsotettiin talkoovoimin 13.4. Harsoja pidettiin kolme viikkoa. Toivottavasti tällä oli viheriöiden kasvamisen kannalta positiivinen merkitys ja pääsemme puttailemaan hyvillä viheriöillä jo lähiviikkoina.

Talven aikana klubiravintolaa on ehostettu ja uusi ravintoloitsija aloittanut toimintansa. Toivonkin, että tapaamme yhä useamman teistä myös klubilla nauttimassa ravintolan antimia ja muutenkin seurustelemassa peliseurueiden kanssa.

Vuoden 2005 lopussa asettamamme yksi keskeinen kehittämistavoite on saatu onnellisesti vietyä loppuun ja Suomen Golfliitto on myöntänyt meille Sinettiseura-statusen maaliskuussa 2007. Sinetti luovutettiin virallisesti klubilla 26.4, ja se on myös siellä nähtävillä. Kiitostästä kaikille projektiin osallistuneille.

Tämän jälkeenhän toiminta muuttuu prosessiksi, jota liiton toimesta auditoidaan kahden vuoden välein. Tällä varmistetaan, että toiminta vastaa Sinettiseuroille asetettuja laatu- ja toimintakriteereitä.

Olemme käyttöönnottaneet myös uuden operatiivisen ”tuotantojärjestelmän” kevään aikana. Järjestelmä sisältää jäsen- ja tasoitusrekisterien lisäksi internet-

ajanvarausjärjestelmän, jolloin jäsenistöllä on mahdollisuus varata lähtöaikansa internetin kautta mihin vuorokauden aikaan tahansa. Ajanvaraus netin kautta on ollut mahdollista huhtikuun puolenvälin jälkeen.

Klubitoimikuntakin on lähtenyt jo aktiivisesti liikkeelle ja ensimmäinen klubi-ilta järjestettiin huhtikuun lopussa. Tavoitteena on järjestää mielenkiintoisia ja rattoisia klubi-iltoja joka toinen viikko.

Keilagolf-ottelun kapteenit

Senioritoimikunta käynnisti kautensa perinteisellä keilagolfottelulla Auragolfia vastaan. Kausi jatkuu lukuisin seuraotteluin ja Varsinais-Suomen Senioriliigan merkeissä, jossa menneellä kaudella jäimme toiseksi. Toivottavasti saamme kirkastettua mitalin tänä vuonna.

Junioreiden Golfkoulu on toiminut aktiivisesti myös koko talvikauden ja kehittänyt omaa toimintaansa. Uusi ”lukuvuosi”

käynnistyy perinteiseen tapaan 1.6. Koululaisia meillä on tällä htkellä n, 60, ja uudet oppilaat ovat tervetulleita.

Toivotan teille kaikille nautinnollista ja vaiherikasta pelikautta 2007

Heikki

Sinettiseura asiasta lisää tietoa sivulla 10

Kapteenin Kierros 1.5.2007

Kauden virallinen avaus suoritettiin perinteisen Kapteenin kierroksen myötä. Yhteislähtö keräsi yli 60 pelaajaa miellyttävään kevätsäähän.

Parhaat miehet: 1. Pekka Hakkarainen 40 2. Tuomas Nygren 38
3. Jari Sistonen 37 pistettä

Parhaat naiset: 1. Pirkko Määttänen 35 2. Merja Lammervo 34
3. Kaisa Riihimäki 32 pistettä

Kuvassa myös kaptenimme Kari Bastman, kilpailun toinen johtaja

Tiedottajan kynästä

Golfia Hermannin laguunissa

Golf on esiintynyt suomalaisten lehtien sarjakuvissa jo kymmenkunta vuotta, ja kansainvälisesti pilakuvissa jo viime vuosisadalla. Yleisesti golfsarja-/pilakuvissa on ollut aiheena hutilyönti, lyönti esteeseen, karrikointi, tai jokin ”epäonnistuminen”. Nyt olen jäänyt koukkuun uuden tyyli-suunnan sarjakuvaan, nimittäin ”Hermannin laguuniin”. Piirrossarjan löytää varmimmin ilmaisjakelulehti Metron sivuilta. Valitettavasti en ole nähnyt sitä jaettava Salossa. Onneksi työmatkani välipysäkillä, Turun torilla, on lehden jakelupiste. Mikä sitten Hermannin laguunissa on erilaista? - Se on älykäs, toisinaan pisteliäs huumori, joka välillä arvostelee nykyajan trendejä, toisinaan toimii totuuden torvena. Koko laaja sarjahenkilöstö on meren eliöitä, eri tyyppin kaloja, hummereita, kilpikonnia ja vastaavia ja tapahtumat sijoittuvat ”pinnan alle”.

Hermannin laguuni

Sarja ei tietenkään ole mikään golfsarja, vaan se käsittelee kaikki arkisia ja juhlallisia elämän osa-alueita. Erikoista on myös se, että vaikka tarina saattaa jatkua koko viikon, niin joka päivä mahtuu 4-ruutuisen kuvasarjaan jokin clou. On lentoyhtiön konkurssikeinottelua, kaupan käyntiä, seurustelua, lastenhoitoa jne. Eräs parhaita golfaiheisia tarinoita oli päähenkilön Hermannin ja hänen vaimonsa Meerin (molemmat ovat haita) käynti uudella golfklubilla hakemassa jäsenyyttä. Tuli mieleen erään eteläsuomalaisen golfklubin isännistö 30 vuoden takaa. Eli, kun johtokunnalle selvisi, että Hermann ja Meeri eivät olleet riittävän arvovaltaista väkeä, oli

näiden poistuttava klubilta tyhjin ”evin”.

Löysin netistä sarjaa koskevan mielenkiintoisen jutun, jossa eräs henkilö haki ja sai tietoja sarjasta:

”No, pääasia, että käsissäni on nyt tuo leike. Eräs ystävämme sen näki silloin kesällä Metrossa ja repi talteen, koska vauvamme tuore isä käyttäytyi aivan Hermannin tavoin. Haluan sen säilyttää pikkuisellemme (syntyessään valtavalle) muistoksi. Kiitos paljon kaikille ystäväilleni avusta”

Meidänkin joukostamme varmasti löytyvät nuo Hermann ja Meeri, varsinkin, kun katsoo tuota allaolevaa sarjakuva.

Mikäli joku kiinnostuu asiasta, on sarja löydettävissä netistä englanninkielisenä. Joka päivälle löytyy uusi kuvasarja.

Sarja ilmestyy nimellä ”Sherman’s Lagoon”, ja sitä piirtää Jim Toomey

<http://www.slagoon.com/cgi-bin/sviewer.pl>

Sitten tärkeää asiaa:

Kun käynte jossain mielenkiintoisessa paikassa, golffaamassa tai muuten turistina, niin toimitus olisi todella mielissään, mikäli lähettäisitte kuvan, kaksikin. Mikäli vielä muutama rivi tekstiä irtoaa, niin olemme todella tyytyväisiä. Aineiston voi jättää caddiemasterille, tai lähettää s-postina jariolavi@dnainternet.net.

Teemme jatkossa NettiSwingin tällaisessa vaakamuodossa. Se helpottaa tietokoneen näytöltä lukemista, varsinkin Acrobat Readerin kautta.

Jari Jaatinen

M.u.e.g.a. –miehet Rosapennan Old Tom Morrisin lähtökuopissa. Pekka Valjus (vas.), Jari Laakkio, Jouko ”Rölli” Röntynen, Mikko Peltoniemi, Tomi Paju, Timo Häkkinen, Mertsu Rinne, Hannu Jalkanen, Mikko Tuominen, Henrik Niiranen, Tomi Mäntynen, Ossi Helin sekä paikallinen starteri.

Röllin matkassa Irlannissa

Salolaiset golfin alkujuurilla

Maailmassa on 153 links-kenttää, joista 53 löytyy Irlannista. Kenttiä, 486 kilometriä pitkällä ja 275 kilometriä leveällä saarella, on hulppeat 408 ja lisää rakennetaan. Golfmatkailijoita juuri linksien pelaaminen on jaksanut viehättää monesta syystä. Links-nimitys tulee meren ja maanviljelykseen kelpaavan maan välisestä joutomaasta, siis eräänlaisesta linkistä näiden kahden välillä. Golfin historiahan sijoittuu juuri näille ”joutomaille”. Luoteisimman kreivikunnan, Donegalin, vieraita ovat pääosin olleet pohjoisirlantilaiset ja englantilaiset. Pohjois-Irlannin toinen suurempi kaupunki, Derry, sijaitsee aivan rajan kupeessa. Hintataso vetää myös puoleensa. Majoituspalvelut ja golf ovat tasavallan puolella huomattavasti edullisempia kuin punta-alueella.

M.u.e.g.a., Guinness ja Oolannin sota

12–henkinen, vahvasti SaG:in vahvistama miesryhmämme vietti Donegalissa viikon linksejä pelaillen. Mainiosti yhteen hitsautunut joukkomme oli todellinen läpileikkaus golfin harrastajista. Nuorin noin 20 v., vanhin noin 70 v. Alin hep 4,5 ja ylin 54.

Ajankohta sovittiin pääsiasista edeltävälle viikolle ruuhkien välttämiseksi. Saaren päälle yleensä tiensä löytävä sadekin pysyi poissa, joten sadevarusteet pakattiin koskemattomina takaisin lentolaukkuihin.

Links-kenttiä viikkoon mahtui viisi ja paluumatkalla Dubliniin palasimme kotimaisiin tunnelmiin Rossmoren puistokentällä, County Monaghanissa.

Toimitus: “Mitenkä on Rölli, oliko golf, laulu ja Guinness vielä voimissaan Irlannissa”?

- Hurraata huudettiin pelien ulkopuolellakin, sillä laulu- ja soittotaitoinen isäntäkansa oli samaa mieltä Oolannin sodan tarinasta, jossa engelsmanni 300 laivan voimalla yritti tuloksetta valloittaa lähes koko Suomen rannikon.

-Sitähän ne aina ovat yrittäneet, virnuili kitaraa Downingsin Harbour Barissa soittanut mies.

- Guinnessin voimaan uskotaan Irlannin pubeissa edelleen. Tumman stoutin asettumista kannattaa odotella kaikessa rauhassa tasan 193 sekuntia. Aidossa ympäristössä nautittu ”pint” maistuu erityisen pehmeälle.

- Ennätyskokeiluakin Guinnessin ennätysten kirjaan yritettiin, kuinkas muuten kuin Guinnessin voimalla. Mikko Tuomisen startti kuitenkin myöhästyi lähettäjän haparoidessa, eikä tulos neljä sekuntia tyydyttänyt. Seuraavalla kerralla onnistun, totesi Mikko.

Toimitus: “Jäikö jokin kenttä erityisesti matkalta mieleen”?

- Otwayn yhdeksän reikäinen links Rathmullanin kylässä ei pahemmin kiiltävälle paperille painetuissa golfoppaissa itsestään ilmoittele. Näin suuremman sesongin ulkopuolella
jatkuu...

Otwayn kenttäkokonaisuus saattaa tuntua nykypäivän mittareilla mitattuna vähän erikoiselta.

ei klubillakaan ole miehitystä, mutta vieraat ovat tietysti tervetulleita. Pelimaksut naapurissa asuvalle herralle ja tervemenoa.

Hinta oli 15 euroa ja sillä sai pelata koko päivän. Hyvin edullista golfia siis. Kenttäkin oli perustettu jo 1893, joten paketti tuntuu olevan aika hyvin kasassa.

Ensimmäisen väylän jälkeen alkoi muukalaisia ihmetyttää havaittavissa oleva ahtaus.

Oikealla Old Tom Morris, moninkertainen British Open voittaja, vasemmalla Young Ossi Helin, Old Tom Morris linksin pistebogikisan kuuma nimi.

Alkupään reiät käyttivätkin kaikki yhtä ”väyläaluetta”, joten viitosreikää avattaessa samaa lyöntialuetta miehitti jo useampi ryhmä. Oikean hetken koittaessa pallo taivaalle ja tarpeen tullen perään mieskuoron kokoinen fore-huuto. Hyvällä huudolla sai parhaimmillaan toistakymmentä ukkoa terävästi liikkeelle. Osumia ei onneksi saatu. Joku kertoi nähneensä hautausmaan kentän laidalla. Mahdollisen hautapaikan sisältymistä pelimaksuun ei kuitenkaan saatu selville.

Saattaa kuullostaa huimalta nykyaikaisten golfsilmälasiensa läpi katsottuna. Tilanne oli kuitenkin toinen kun täälläkin pelejä aloiteltiin. Muutamalla mailalla pärjää edelleen hienosti, niin kuin on pärjätty ennekkin. Kierros Otwayn kentällä oli unohtumaton aikamatka lajin historiaan ja ennen kaikkea osoitus rikkaan golfhistorian omaavan maan uskomattoman moni-ilmeisestä kenttätarjonnasta.

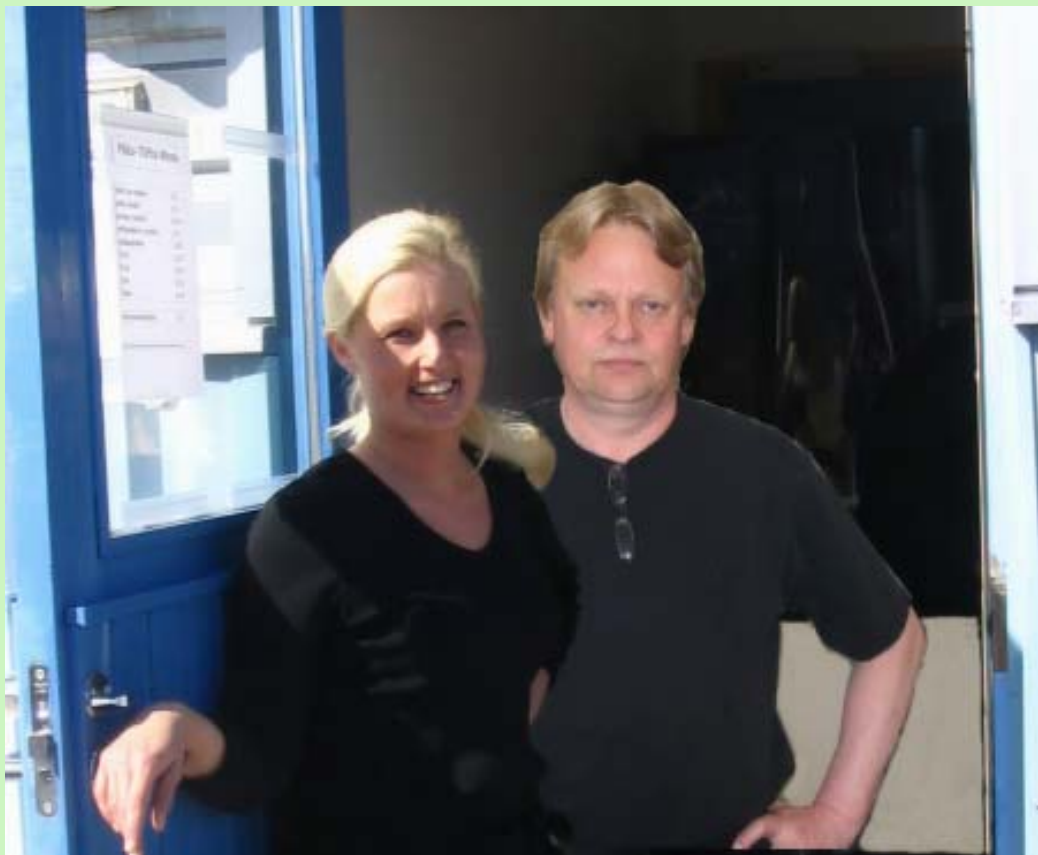
Karin sääntönurkka

Tämänkertainen sääntökysymyksemme on hie- man normaalia kiperämpi ja vaatii jonkin verran laskupäätä.

Tilanteessa kaverit Jörri ja Jurri pelaavat 10-väylää, ja Jörriin avaus meni 9-väylälle. (Aika normaalia, vai mitä?) Koska herrat pelasivat aamuauringon paisteessa, ei kumpikaan nähnyt minne Jörriin toinen lyönti lähti. Kolahti, ja syvä hiljaisuus. “Osui siltaan”, kommentoi Jurri. “Ei, kyllä se oli puunrunko”, sanoi Jörri. Herrat kävelivät 10-väylän esteen luokse, ja kuinka ollakkaan, Jörriin pallo oli hienosti esteen vasemmalla reunalla (kuvan tilanne). Tästä Jörriin lyönti lähti kainaloon, ja pallo lensi 1-väylän puolelle out’iin. Tästä harmistuneena Jörri huiskaisi pari kunnan

swingiä esteessä niin, että turpeita lenteli. Mutta, eihän siinä auttanut muu, kuin käydä droppaamaan esteen sisälle, äskeiseen lyöntipaikkaan. Nyt kävikin niin, että pallo osui dropatessa esteessä olevaan kiveen ja pomppasi sen verran, että se valui veteen, ei lähemmäs lippua, eikä yli kahden mailanmitan päähän. Pelaamaan ei vedestä pystynyt. Mitä tulisi tehdä, ja monesko lyönti sitten lähtee?

Outi ja Olli, uudet kumppanimme

Kuten kaikki ovat huomanneet, on ravintolassa uusi meininki, ja 10-teen väliaika-asemalla täysi rähinä päällä. On suolaista ja makeaa, ja henkilökunta paikalla. Onhan se aivan toista, kuin viime vuonna, jolloin purtavaa oli tai ei ollut. Ensikosketus ravintolan eineksiin on ainakin useimman mielestä ollut pelkästään positiivinen. Toivottavasti osaamme antaa arvoa ravintolamme palveluille muutenkin, kuin vain etäältä ihailemalla. Jatko on meistä kiinni!

Toimitus onnistui utelemaan Ollilta muutaman tiedon menneestä ja tulevasta, josta tuossa vieressä tarinaa.

Toimitus: “Kerroppa Olli lyhyesti itsestäsi ja Outista”

Olli: “ Olin 15 vuotta Silja Linella erinlaisissa esimiestehtävissä, viimeiset kolme ja puoli vuotta Harjattulassa ravintolapäällikkönä. Outi työskenteli myös laivalla, sekä talvisin hoitotyössä Paimiossa”.

Toimitus: No, mikä kiinnosti Salo Golfissa, eli miksi tänne?”

Olli: “Kyllähän se oli tuo itsenäinen työ, ilman tiukkoja rajoituksia. Toisaalta myös Salo Golfin maine miellyttävänä ja kotoisana ympäristönä”

Toimitus: “Millaista linjaa aiot ravintolassa pitää, onko kenties odotettavissa jotain erikoista?”

Olli: “Tarkoituksemme on tarjota ruokaa aamusta iltaan, normaalit lounasbuffeet, listalta löytyy pastaa, pihvejä ja myös pizzaa. Talon erikoisuutena on mm. rosvopaisti, sen kohdalla on syytä tehdä ennakkovaraus. Viinilistaa olemme pyrkineet täydentämään nykypäivän nimikkeillä, kaikille jotakin teemalla.”

Toimitus: “Miltä nyt tuntuu reilun kuukauden jakson jälkeen?”

Olli: “Alku on lähtenyt liikkeelle paremmin kuin kuvittelimme, olemme kotiutuneet hyvin Salo Golfin vieraanvaraiseen ja välittömään ilmapiiriin.”

Toimitus:” Oletteko valmiit myös hoitamaan yksityistilaisuuksia?”

Olli:” Hoidamme mielellämme kaikenlaisia kokous-, juhla- ja häättilaisuuksia”

Toimitus:” Lopuksi pari kysymystä työn ulkopuolelta. Ensinnäkin, mitenkä suureksi on perhe ehtinyt kasvaa?”

Olli:” Omat kaksi lastani ovat jo aikuis-iässä, mutta Outilla on kaksi tyttöä, 10- ja 12-vuotiaat, ja kaksi vilkasta mäyräkoiraa.”

Toimitus:” Ja viimeiksi se tärkein, mitenkä käy Ollilta golf?”

Olli: “Aloitin golfin jo vuonna -63, isäni rakentaessa Porin kentän. Viimeisinä vuosina en ole ehtinyt kovin paljon pelailemaan, mutta parhaimmillaan tasoitus oli 2, nyt se on ehtinyt tippua jo seiskaan.”

Toimitus:”Tuo tarkoitti sitä, että kaljakisa kaverit haetaan muualta!

Selkäkongressi vei Uuteen Seelantiin golfaamaan

Kansainvälinen McKenzie instituutin 10. maailmankongressi järjestettiin 23.-25.3. Queenstownissa, Uudessa Seelannissa. Mahdollisuus osallistua hyvään selkäkongressiin ja sen jälkeen lomailla pari viikkoa maassa, joka on kuuluisa mahtavista maisemista ja puhtaasta luonnosta, herätti meissä kiinnostusta. Maan yli 300 golfkenttää oli tietysti näkökulmastamme katsottuna iso plussa. Golfia voi Uudessa Seelannissa harrastaa melkein missä vaan. Greenfeet ovat vain hieman kalliimmat ulkomaalaisille pelaajille kun NZ-pelaajille. Maalis-huhtikuussa on siellä jo syksy ja pahin turisticaika ohi. Lähtöaikoja ei tarvitse varata etukäteen, aina on tilaa. Aamut ovat viileitä, mutta puolen päivän aikaan aurinko lämmittää jo kuin kesällä Suomessa. Ohuesta otsonikerroksesta varoitetaan joka paikassa ja melkein kaikilla pelaamillamme kentillä oli ilmaista aurinkovoidetta tarjolla, pumppupullossa klubirakennuksen tai 1-teen läheisyydessä. Golfkenttien klubitilat eivät olleet kovin ihmeellisiä pelaamillamme kentillä. Aina ei kierroksen jälkeen saatu edes juotavaa, baaria ei ollut tai se oli kiinni. Voileipiä oli

tarjolla muutamalla kentällä, mutta alkoholi ja ruoka myytiin aina eri tiskeiltä. Palvelu oli kuitenkin aina yhtä vieraanvaraista ja ystävällistä kuten kaikkialla Uudessa Seelannissa. Nämä ”Kiiwit” hallitsevat sen taidon!

Queenstownin läheisyydessä on 4 kenttää. Lähin, Kelvin Heights Golf Course, sijaitsee niemellä kaupungin edustalla. Autolla matka keskustasta sinne kestää 30 min, jet-veneellä 5 min. Kenttää pidetään yhtenä Uuden Seelannin kauneimpana, ja katsoopa minne vaan, näkee Wakatipu-järven turkoosinsinistä vettä ja taustalla mahtavia vuoria. Mukavat korkeuserot ja kallistukset tekevät kentän mielenkiintoiseksi. Greenit olivat aika nopeat ja hyvässä kunnossa. Tällä kentällä oli mukava pelata kauden kaksi ensimmäistä kierrosta vaikka peli ei kovin hyvin vielä sujunutkaan.

Queenstownista ajoimme länsirannikolle Fiordlandiin ja siellä Milfordiin. Fiordlandin maisemat muistuttavat Norjan rannikkoa. Milfordista teimme vuonoristeilyn Milford Sound-vuonolle ja ihailimme jyrkkiä vuorensinisiä ja vesiputouksia. Näimme myös ”Fur-seal”:ä, eli hylkeitä.

Jatkoimme matkaa etelään seuraten merkittyä ”Southern scenic route”a. Maisemat muuttuivat, vuoret muuttuivat kukkuloiksi, rannat

hiekkarannoiksi, mutta tuhannet lampaat olivat samanlaisia joka paikassa. Seuraava golfpäivä ajoittui lauantaiksi ja silloin olimme ehtineet Dunedinin alueelle itärannikolle. Dunedin on skottien perustama kaupunki, nykyään yliopistokaupunki. Sen alueella oli ainakin 10 kenttää. Netistä emme olleet löytäneet kuin kolme. Matkalla keskustaan päin pysähdyimme usean golfkentän kohdalla. Lauantai on vieraspelaajille huono pelipäivä, melkein joka kentällä on klubipäivä ja vieraille lähtöaikoja vasta iltapäivällä, jos ollenkaan. Ystävälliset caddiemasterit ja pelaajat yrittivät kuitenkin neuvoa meitä eteenpäin aina seuraavalle kentälle. Löysimme loppujen lopuksi Port Chalmers Golf Club:in 9 reikäisen kentän. Greenfee ulkomaalaisille 15 NZ\$ (n.8 e)!! Sielläkin oli klubikisat alkamassa, mutta saimme lähteä ennen kisaa. Kenttä oli rakennettu vuoren alarinteille, ja sieltä oli hyvät näkymät lahden yli Otagon niemimaalle. Metsäkenttä ja korkeuseroja runsaasti! Ykkös-teellä ei nähny minne päin piti lyödä, mutta caddie-master neuvoi: ”*Tuonne kukkulalle, noiden kahden puun väliin*”. Ensimmäinen kierros meni vähän hakemiseen, toisella peli oli jo varmempaa.

Netistä olimme nähneet, että Dunedinissa on eteläisen pallonpuoliskon vanhin golf-

kenttä Otago Golf Club, eli Balmacewen kenttä, skottien perustama vuonna 1871. Seuraavana päivänä, sunnuntaina, suuntasimme sinne pelaamaan. Valitettavasti kenttä oli suljettu Cook-kilpailun takia, mutta maanantaiksi luvattiin lähtöaikoja. Vietimme sen päivän sitten Otagon niemimaalla, ihaillen albatrosseja ja harvinaisia keltasilmäpingviinejä.

Maanantai-aamuna menimme uudestaan Otago Golf Clubille.

Caddiemaster ilahtui kun kuuli, että olemme suomalaisia. Hänen lankonsa oli suomalainen, vaikka on jo yli 40 vuotta asunut Australiassa ja Uudessa Seelannissa. Caddiemaster kertoi myös, että 1964 Arnold Palmer oli tehnyt birdien väylällä 11; ”ja näette sitten miksi se on niin ihmeellistä”!

Korkeuserot olivat paikoittain suuret ja esim. väyliä 11 ja 12 välillä oli tehty köysihissi helpottamaan jyrkän nousun kipuamista (kädellä köydestä kiinni ja kävely ylämäkeen oli huomattavasti helpompaa, kun köysi veti ylöspäin).

Klubirakennuksessa oli muistoja menneiltä ajoilta. Yhdellä seinällä oli puutaululla kaikkien seuramestareiden nimet vuodesta 1871 lähtien. Naismestareiden nimiä löytyi vuodesta 1992 lähtien. Vanhat holari-pallot sekä skotlantilaisen golfklubin lahjoittamat vanhat mailat antoivat lisää patinaa paikalle.

Paikan ystävällinen caddiemasteri neuvoi meitä ajamaan Wanakaa päin. Hänen mielestään matkalla kannattaa tutustua Ban-nockin viinialueeseen ja syödä lounasta Mt. Difficultyn terassilla, josta on hienot näkymät viinilaakson yli. Matka jatkui Wanakaan, joka sijaitsee Wanaka-järven eteläkärjessä. Hyvin kaunis pikkukaupunki ja talvisin hiihtoalueet ja laskettelurinteet ovat ihan lähellä Mt. Aspiring:n alueella. Wanakan Golf Club greenfee 50 NZ\$, (noin 28 euroa),

Otago Golfklubin vanhat mestarit

Mt. Difficultyn terassilounas

on metsäinen puistokenttä, par 70 miehille, 71 naisille. Täällä oli miesten klubipäivä ja jouduimme odottamaan puoli tuntia ennen kun saimme lähteä. Ensimmäisellä puolikkaalla oli mahtavat näkymät järven yli ja taustalla näkyi jopa lumipeitteisiä vuoren huippuja. Peli sujui hyvin, mutta toisella puolikkaalla jäimme klubipäivän pelaajien taakse ja jouduimme hieman odottamaan. Tämäkin kenttä oli hyvässä kunnossa ja mukava pelata.

Wanakan upeat maisemat

Palasimme Wanakasta Queenstowniin ja pelaasimme seuraavana päivänä Arrowtown Golf Clubin kentän. Greenfee 45 NZ\$, mutta alennuskupongilla 40 NZ\$. Tämäkin oli par 70 miehille, 71 naisille. Todella mielenkiintoinen ja haastava metsäkenttä. Paikoittain väylät olivat kapeat ja niissä oli kallistuksia ja rotkoja, keskellä väylää tai greenin edessä saattoi olla isoja kiviä, aina ei nähty minne piti lyödä. Naisilla oli yksi 184 m pitkä par-3! Kenttä oli niin ”mielenkiintoinen” ja jätti sen verran hampaankoloon, että päätimme pelata sen uudestaan seuraavana päivänä. Silloin tutulla kentällä peli sujui jo ihan eri tavalla ja saimme hyvän päätöskierroksen tälle golfomalle.

Bettina ja Jukka Allos

Vastaus sääntökysymykseen: Kuudes lähtee, ja se lyödään väylältä 9. Toinen esteeseen, kolmas out, viides droppi, turpeista ei tule rankkaria, koska pallo ei ollut pelissä, kun niitä hakattiin ja droppi väylälle 9. on kuudes. Sinne oli mentävä, koska vesiesteeseen menopaikkaa ei ollut varmuudella tiedossa.

Salo Golfista Sinettiseura

Ukkokööristä nuorten kouluttajaksi

Kun muistelee aikoja 15 vuoden takaa, kun olimme saaneet oman kentän aikaiseksi, ei päällimmäisenä asiana ollut seuraavan sukupolven tulevaisuus. Onneksi jo silloin oli moni hankkinut perheosakkeen, jonka myötä jälkikasvua tuotiin golfiin pariin. Sitten innostuimme Coca Cola-golfiin ja saimme kentällemme sadottain nuoria golffareita. Samalla Golfliitto alkoi katsella kohti lounaista Suomea, ja ehkä hieman ihmetellä, mikä seura se siellä touhuu. Seuran järjestelykyvyistä saatiin esimerkki, kun Golfliitto myönsi meille aikuisten SM-kilpailut. Sen jälkeen on ollut kevyttä myötämäkeä liiton suuntaan, ja yhteydenpito on ollut molemmin suuntaista. Kun saimme mukaan "sielunsa" golfille ja nuorille antaneita henkilöitä, ei ollut edessä muuta tietä, kuin alkaa määrätietoinen suunnittelu hakea seuralle Sinetti-seura status. Ja tässä lopputulos! (toimitus)

Sinetin luovutus oli 26.4.2007 Salon Golfkeskuksessa

SaG:n hallitus määritteli seuralle loppuvuodesta 2005...

- Vision
- Strategian
- Keskeiset tavoitteet
- Arvot, jotka tukevat strategian toteuttamista

Em. visiosta ja strategiasta johdettiin keskeiset painopistealueet, joista yksi tärkeimmistä oli Junioritoiminnan ja erityisesti Junioreiden Golfkoulun kehittäminen, jossa meillä on tällä hetkellä jo n. 60 junioria. Tästä luonnollisena seurauksena oli käynnistää Sinettiin tähtäävä projekti myös loppuvuodesta 2005. Tavoitteeksi tuolloin asetettiin, että Sinetti-status saataisiin kauden 2007 alussa.

Tavoite toteutui suunnitelmien mukaisesti.

Projektista vastasi Salo Golfin Junioritoimikunta, joka käytännössä teki valtaosan Sinetikriteeristön edellyttämästä työstä.

Suomen Golfliiton Nuorisotoimikunta päätti maaliskuussa 2007 pitämässään kokouksessa hyväksyä Salo Golfin Sinetti-hakemuksen. Salo Golf on Golfliiton kolmas Sinettiseura olemassa olevilla kriteereillä.

Nyt toiminta jatkuu projektin aikana määritellyn prosessin ja toimintamallien mukaisesti, jota Golfliiton toimesta auditoidaan kahden vuoden välein. Tällä varmistetaan, että toiminta vastaa Sinettiseuroille asetettuja laatu- ja toimintakriteereitä.

Sinetin luovutti golfliiton harraste- ja nuorisopäällikkö Eva Valtanen, sekä Aarni Norqvist liiton nuorisotoimikunnasta

